

του **Γιάννη Ελαφρού**

Δεν πρέπει να περάσει συμφωνία-γέφυρα παλιού και νέου Μνημονίου

Ο λαός και η νεολαία, που σημαντικό τμήμα τους βγήκε στο δρόμο την Τετάρτη, θέλει να ξηλωθεί η πολιτική που τον καταδίκασε σε φτώχεια και ταπείνωση την προηγούμενη πενταετία. Είναι αξιοσημείωτο πόσο έχουν δυναμώσει οι τάσεις σε ευρύτερα λαϊκά στρώματα που μιλούν για την ανάγκη ακόμα και σύγκρουσης με την ΕΕ, για ν' αλλάξουν τα πράγματα, να μην επανεμφανιστεί η ίδια πολιτική με άλλα ρούχα. Οι εργαζόμενοι και ο λαός δεν στηρίζουν γενικά την κυβέρνηση (της οποίας η δημοφιλία είναι στα ύψη), αλλά ειδικά αυτό που βλέπουν οι ίδιοι σαν σύγκρουση της κυβέρνησης με τους δανειστές, με όπλο την αντίσταση και την αξιοπρέπεια.

Το χρηματιστήριο (που κατέγραψε Πέμπτη και Παρασκευή άνοδο 12%), ισχυρές μερίδες του ελληνικού κεφαλαίου, οι νταβατζήδες των ΜΜΕ βλέπουν άλλα πράγματα: Πρώτα απ' όλα βλέπουν παλιούς γνώριμους: τους τροϊκανούς, ντυμένους πλέον εκπροσώπους των θεσμών. Τον Άνχελ Γκουρία του ΟΟΣΑ να φέρνει την ανατριχιαστική εργαλειοθήκη του, για «φιλολαϊκές» αυτή τη φορά μεταρρυθμίσεις. Την Έλενα Παναρίτη του ΔΝΤ και του Γ. Παπανδρέου, τη Λαζάρντ του Β. Βενιζέλου και του PSI, τους ακραία συστημικούς σοσιαλδημοκράτες του ευρωκοινοβουλίου στο πλευρό της «πρώτη φορά αριστερής κυβέρνησης». Και βέβαια τους εαυτούς τους στη θέση τους...

Ύμνους για τους «εταίρους μας» και για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ακριβώς την ώρα που αποδεικνύεται λάκκος των λεόντων. Κι όταν υπάρχει διαφωνία, επιλέγεται ο σεβασμός του πλαισίου: «Διαφωνούμε με τους κανόνες της σκληρής και αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας, με το Σύμφωνο Σταθερότητας. Είμαστε υποχρεωμένοι να τους σεβαστούμε, διότι αποτελούν ιδρυτικούς κανόνες των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης» είπε ο Αλ. Τσίπρας την Πέμπτη το βράδυ στις Βρυξέλλες. Κοινώς, σκάσε και κολύμπα.

Από την Πέμπτη το πρωί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ βρίσκεται σε συγκεκριμένες

διαπραγματεύσεις για τη νέα συμφωνία-γέφυρα. Η συμφωνία είναι δύσκολο να κλείσει μέχρι το αυριανό Γιούρογκρουπ θα περάσει από διάφορες κόντρες, θα προκληθούν αναταράξεις, καθώς η γερμανική κυβέρνηση και οι πιο αντιδραστικές πλευρές της ΕΕ επιζητούν μια πολύ ουσιαστική επικράτηση, αφήνοντας ορισμένα δευτερεύοντα σημεία ως άλλοθι της Αθήνας (όπως η κατάργηση της τρόικας, την οποία έχει εξάλλου αποφασίσει από τις 15/1/2015 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για λόγους θεσμικούς). Θα περάσουμε από διάφορες φάσεις, από γκρίζες καταστάσεις, που τελικά όμως θα εξελίσσονται εντός ενός ολοένα και πιο περιορισμένου πλαισίου, πλαισίου μνημονιακού και μαύρης αντιλαϊκής πολιτικής.

Προσέξτε τι έχει «δώσει» ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ. Η διαγραφή (του μεγαλύτερου μέρους κατά ΣΥΡΙΖΑ) του χρέους διαγράφηκε. Απεναντίας, έχουμε διαβεβαιώσεις για πληρωμή όλων των υποχρεώσεων, ακόμα και χωρίς συμφωνία! Δεν τίθεται καν θέμα αναστολής πληρωμής μέχρι την υπογραφή της συνολικής συμφωνίας το καλοκαίρι. Αποδοχή πλεονασματικού κατά 1,5% τουλάχιστον προϋπολογισμού, παρότι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς (κι αυτή συντηρητικά μετατοπισμένη). Αυτό σημαίνει στην πράξη ξεζούμισμα ίσο με έναν ΕΝΦΙΑ! Και βεβαίως η παραδοχή πως γίνεται αποδεκτό το 70% των μνημονιακών ρυθμίσεων και συζητάμε για την αντικατάσταση του υπολοίπου 30% (δεν το «πέταξε» τυχαία ο Βαρουφάκης στον Σόιμπλε) αποτελεί καίριο πλήγμα στον αντιμνημονιακό χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ.

Όλα αυτά δείχνουν πως η νέα συμφωνία-γέφυρα, αν τελικά δεν βομβαρδιστεί από τα γερμανικά πάντσερ, θα αποτελεί επώδυνο αντιλαϊκό συμβιβασμό. Το Μνημόνιο δεν καταργείται αλλά «γεφυρώνεται», μέσω της συμφωνίας-γέφυρα, με το νέο πρόγραμμα, δηλαδή το νέο Μνημόνιο. Η συμφωνία που διαμορφώνεται κρύβει μεγάλους κινδύνους για τους εργαζόμενους και το λαό. Είμαστε υποχρεωμένοι να προειδοποιήσουμε με τον πιο έντονο τρόπο και να καλέσουμε σε αγώνα για να μην υπογραφεί τέτοια συμφωνία, να μη γίνει αποδεκτή από το λαό και ειδικά από το μαχόμενο δυναμικό του κινήματος και της Αριστεράς, καθώς αποτελεί διάψευση και άρνηση τελικά των ελπίδων και της εντολής του λαού για απαλλαγή από τη μνημονιακή κόλαση και την ευρω-επιτροπεία.

Για όσους μπορεί να θεωρούν πως αποτελεί πρώτο βήμα και πως αργότερα θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, η αλήθεια είναι ανάποδα. Τώρα είναι η ευνοϊκή συγκυρία για σύγκρουση και ανατροπή, καθώς τώρα εκδηλώνεται η λαϊκή δυναμική και υποστήριξη σε μια ανάλογη κατεύθυνση και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Αργότερα και μέσα στο δόκανο του μνημονιακού περιβάλλοντος και νέων δεσμεύσεων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ακόμα και το ανεπαρκές πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης θα μείνει βασικά στο ράφι.

Κι όμως υπάρχει άλλος δρόμος, που όπως φάνηκε μπορεί να δημιουργήσει συνθήκες ανάτασης στους εργαζόμενους, στους ανέργους, στη νεολαία, στο λαό. Το ξήλωμα της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας (400 εφαρμοστικοί νόμοι), η άρνηση κάθε νέου μέτρου μνημονιακού αντιλαϊκού χαρακτήρα και η ικανοποίηση άμεσα ζωτικών αιτημάτων, όπως το επίδομα ανεργίας τώρα σε όλους τους άνεργους, περνά μέσα από την άρνηση νέας συμφωνίας με τους γδάρτες των ονείρων μας, τη μη πληρωμή ούτε ενός ευρώ από δω και πέρα για το χιλιοπληρωμένο χρέος που πρέπει να διαγραφεί, την έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ, την εθνικοποίηση με εργατικό έλεγχο των σωσμένων με δισ. του ελληνικού λαού τραπεζών. Μόνο από τη μη πληρωμή του χρέους το 2015 θα εξοικονομούνταν 25 δισ. περίπου για κάλυψη κοινωνικών αναγκών.

Η γραμμή του συμβιβασμού για ένα Μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο και με άλλο μείγμα 70-30% δεν πρέπει να περάσει. Όλες οι δυνάμεις της Αριστεράς, που δίνουν λογαριασμό στο λαό και όχι στην κομματική ή κυβερνητική πειθαρχία, όλοι όσοι δεν χειροκροτούν την κυβέρνηση αλλά δεν περιμένουν και την αποτυχία της για να δικαιωθούν είναι ώρα να δράσουν από κοινού ώστε να αντεπιτεθεί το κίνημα, να ανθήσει η ελπίδα της ανατροπής.

Πηγή: ΠΡΙΝ